

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. Плевен, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20224430201561 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН

С наказателно постановление №644923-F660274 от 29.06.2022г *** на
ТД на НАП-Велико Търново е наложил на основание чл.74, ал.1 от ЗСч на ***
ЕООД, с идентификационен номер ***, представлявано от М. Н. Т. със
седалище и адрес на управление с. Горна Митрополия, ул. ***
административна санкция имуществена санкция в размер на 200лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят *** ЕООД, представлявано от М. Н. Т., който го обжалва в
срок и моли съда да го отмени, като незаконосъобразно.

За въззиваемата страна ТД на НАП-Велико Търново, като процесуален
представител се явява главен юрк. Н.М., която изразява становище, че
обжалваното постановление е законосъобразно и моли съда да го потвърди
като такова.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт №F660274 от 25.05.2022г. за установяване на административно нарушение от който е видно, че във връзка с получена информация с писмо вх. №12-00-48/24.02.2022г. от Агенция по вписванията и извършена проверка е установено, че като задължено лице по смисъла на Закон за счетоводството, не е изпълнило задължението си да публикува годишния си финансов отчет в законоустановения за това срок – до 30 септември на следващата година.

*** ЕООД, като задължено лице на основание чл.38 ал.1 т.1 от Закон за счетоводството е следвало да заяви за вписване и представи за обявяване в Търговския регистър финансовия си отчет за 2020г. в срок до 30.09.2021г. Към датата на съставяне на настоящия АУАН, задълженото лице не е представило годишния си финансов отчет за публикуване в Агенцията по вписванията.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството не е подало декларация по чл.92 ал.1 за финансовата 2020г., има обороти от фискални устройства 1779,90лв.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитания актосъставител Т. Б. Б. и свидетелите М. Е. Х. и В. Г. Й., чиито показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства. Актосъставителката е категорична, че във връзка с получена информация с писмо вх. №12-00-48/24.02.2022г. от Агенция по вписванията и извършена проверка е установено, че като задължено лице по смисъла на Закон за счетоводството*** ЕООД, не е изпълнило задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2020г. в законоустановения за това срок – 30.09.2021г. Според актосъставителката Б. при направената справка в информационната система на НАП е установено, че *** ЕООД има обороти през 2020г. в размер на 1779,90 лева. От показанията на актосъставителката Б. и от показанията на свидетелите Х. и Й. се установява, че на представляващия *** ЕООД е

изпратена покана с изх.№ 6844#28-128/28.04.2022г. за съставяне на АУАН, която е връчена на 11.05.2022г., но лицето не се е явило и актът е съставен в негово отсъствие. Съдът кредитира напълно показанията на актосъставителката Б. и на свидетелите Х. и Й., тъй като техните показания са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от тях бездействие на жалбоподателя Т., като представляващ *** ЕООД по не изпълнение на задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2020г. в законоустановения за това срок – до 30.09.2021г. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя *** ЕООД с представляващ М. Н. Т. в нарушение, което не е извършил.

От Постановление за изпращане на преписка по компетентност от 15.08.2022г., постановено по пр.пр.№2962/2022г., на Районна прокуратура-Плевен се установява, че по жалба на М. Н. Т. е образувана проверка относно осъществяването на търговска дейност от *** ЕООД през периода от 1.01.2020г. до 31.12.2020г. и реализираният оборот в размер на 1779,90 лева.

От Постановление за възлагане на проверка на основание чл.145 ал.1 т.3 от ЗСВ от 16.08.2022г., постановено по преписка №4326/2022г., на Окръжна прокуратура-Плевен се установява, че е възложена проверка на служител от ОД на МВР-Плевен, сектор ПИП относно обстоятелството осъществявана ли е търговска дейност от *** ЕООД през периода от 1.01.2020г. до 31.12.2020г. и относно установяване местонахождението на трите броя фискални устройства след продажбата на дружеството.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят *** ЕООД е осъществил състава на административно нарушение по чл.38 ал.1 от ЗСч и правилно и законосъобразно му е наложил административно наказание на основание чл.74 ал.1 от ЗСч. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч.в срок до 30 юни на следващата година, търговците следва, чрез заявяване и представяне за обявяване в Търговския регистър, да публикуват годишния си финансов отчет. Установено е, а и не се оспорва от страните, че *** ЕООД е търговец по смисъла на Търговския закон. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов

отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган. Годишният финансов отчет за 2020г. на *** ЕООД, е следвало да бъде заявен за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър в срок до 31.09.2021г. Съдът намира за безспорно установено, че дружеството - жалбоподател е извършило нарушение на чл. 38, ал.1, т 1 от ЗСч., вр. с чл. 74, ал.1 от ЗСч. За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл. 74, ал. 1 от ЗСч предвижда „глоба“ в размер от 200 лв. до 3000 лв. за лице, което е задължено и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, ал.1 ЗСч, а за предприятието – „имуществена санкция“ в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. Административнонаказващият орган е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба. При определяне размера на наложеното наказание административнонаказващият орган законосъобразно и обосновано е преценил тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата при които е извършено и е наложил на жалбоподателя *** ЕООД минималното предвидено в закона административно наказание имуществена санкция в размер на 200лв. Същевременно възраженията за липса на вина при осъществяване на деянието са неоснователни. Правноирелевантни са обстоятелствата, че в Окръжна прокуратура – Плевен се извършва проверка по основание чл.145 ал.1 т.3 от ЗСВ относно обстоятелството осъществявана ли е търговска дейност от *** ЕООД през периода от 1.01.2020г. до 31.12.2020г. и относно установяване местонахождението на трите броя фискални устройства след продажбата на дружеството, тъй като с обжалваното наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговско дружество, което е юридическо лице. Имуществената санкция е отделен правен институт, въведен с разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗАНН като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Разликата между наказанието „глоба“ за физическите лица и „имуществената санкция“ за юридическите лица и едноличните търговци се свежда до субекта на отговорността и именно от тази разлика в субекта и поради това, че българското законодателство

изключва наказателна и/или административнонаказателна отговорност за юридическите лица, отговорността по чл. 83 ЗАНН се определя като обективна, безвиновна отговорност (така Тълкувателно решение № 3 от 03.07.2014 г. по тълкувателно дело № 5/2013 г., ОСК на ВАС). Следователно въпросът за вината не подлежи на изследване в процеса.

Според съда в конкретния случай е неприложима и разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не представлява маловажен случай. Не са налице данни, от които да се направи извод, че извършеното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните нарушения от този вид. Допълнителен аргумент за изключване на случая от категорията на маловажните нарушения е и не малкият срок на забава при изпълнение на задължението, а именно – незаявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър на ГФО до датата на съставяне на АУАН – 25.05.2022г., т.е. повече от 8 месеца, като по делото не са представени доказателства за заявяването за вписване и обявяване на ГФО и към настоящия момент.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. Съдът намира, че не е налице нарушение в процедурата по съставяне и връчване на АУАН. Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Посочена е нарушената материално - правна норма, като депозираните срещу акта възражения са били разгледани и доколкото в тях не е била оспорена фактическата обстановка, за наказващия орган не е било налице задължение за провеждане на разследване по смисъла на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Поради това, съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили по какъвто и да е начин правото на защита на нарушителя. В случая инкриминираната дейтелност се установява несъмнено както от събраните писмени доказателства, така и от показанията на свидетелите.

Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложеното административно наказание по чл.74 ал.1

от Зсч., като законосъобразно и обосновано.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №644923-F660274 от 29.06.2022г., с което *** на ТД на НАП-Велико Търново е наложил на основание чл.74, ал.1 от ЗСч на *** ЕООД, с идентификационен номер ***, представлявано от М. Н. Т. със седалище и адрес на управление с. Горна Митрополия, ул. *** административна санкция имуществена санкция в размер на 200лв., като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО** и **ОБОСНОВАНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____